

פוקה בפעולה פוקה בתסרוקת ומשקפי היפי, בנשף תחמושות בחברת פרדריקה סגל והעיתונאי יוסף (טומי) לפיד. גם בתחפושת, שמר פוקה תמיד על אלגנטיות יסודית, לא שכח מעולם להתאים מטפחת-כיס שתהלוס את העניבה. מסיבה שפוקה השתתף בה — נחשבה ל„קלאסה“.

לה השבוע אחות שטיפלה בו. „מה הוא עושה בארץ? למה לו להיות אורח ישראלי?“

האמת היא שד"ר פוקה הירש לא התאים להיות ישראלי גם מבחינת אישיותו. לפי אורח-חייו, סביר היה להניח שהוא עשיר. אולם רק כאשר הגיש לאחרונה תביעה משפטית-מסחרית, שבר עקבותיה עלו על עקבותיו אנשי מס-הכנסה, נתגלה בציבור, כי הוא מיליונר. פוקה לא חשב מעולם ישעליו לפרסם את עושרו ברבים — כמו שלא חשב שעליו להסתירו. הוא נסע במוסטאנג מודל לאי-אחרון, למרות שהיה אחד הישראלים המעטים שישלכו להרשות לעצמם קאדילק או רולס-רויס. חברים שהסתבכו בבעיות כספיות, זכו תמיד לעזרה מצידו — והכל בדיסקרטיות. הוא היה יצור נדיר ביותר באקלים הישראלי: גבר אלגנטי, מגומס, ואיש העולם הגדול ללא מרכאות.

ביחוד היה איש העולם הגדול. הוא היה אמנם מלך החוג הנוצץ של ישראל, (ההמשך בעמוד 22)

עותו הידועה: „מישהו ידוע אמר עלי פעם שאם יש דבר שעולה על האירוח שלי — זה השארם שלי.“

פוקה ידע איך לתת לבחורה. התוצאה: למרות שורת רומנים הנמשכת כבר לאירך יובל שנים, לא ניתן למצוא אשה שתשמיץ אותו. „גבר מקסים“, אומרת עליו אחת מידידותיו הצעירות — נערת הדיסקוטקים התל-אביבית ביאטריס שוורץ. „אדם יקר“, אומרת עליו מנדי שאולי, ידידה וחיקה יותר. בחברתו, הרגישה כל אשה, בת 17 או בת 47, כמלכה. וגם לא בחברתו. למנדי, למשל, נהג פוקה להביא מדי היתו בחו"ל, בושם נדיר מפראריס.

לישראלי הפשוט ברחוב, פוקה הירש הוא דמות לא-ריאלית: דירת דובלסק, המשתרעת על שתי קומות, בתל-אביב, וילה מפוארת בקיסריה, בילויי חופשות באתרי-נופש מפורסמים ברחבי העולם. התערבות בחוג-הסילון הבינלאומי. משרי-תים אישיים. ידידות צעירות. „לאחד כזה מתאים להיות מיליונר אמריקאי“, התפער

שמאזכה בי עד היום. אבל אני לא חושב שאני חייב אפילו גרוש נוסף למס-הכנסה. בגלל שהיתה אצלי במיטה בחורה צעירה, גרמניה או לא גרמניה“.

לא שפוקה מתבייש במעשיו. מאז ומתמיד נחשב הרווק הנוצץ, אפילו בעיני יריביו ומשמיציו, לאציל אמיתי. שאינו בוש במעשיו — גם אם אינו מתהדר בהם. בישראל החדשה, של אחרי מלחמת ששת הימים, הפך ד"ר פוקה הירש בכלל לשמורת-טבע. כשיכבת העשירים החדשה, שמלבד הכסף לא היה לה שום קשר לחיים היפים, נותר פוקה כמוהיקני אחרון בעולם זר.

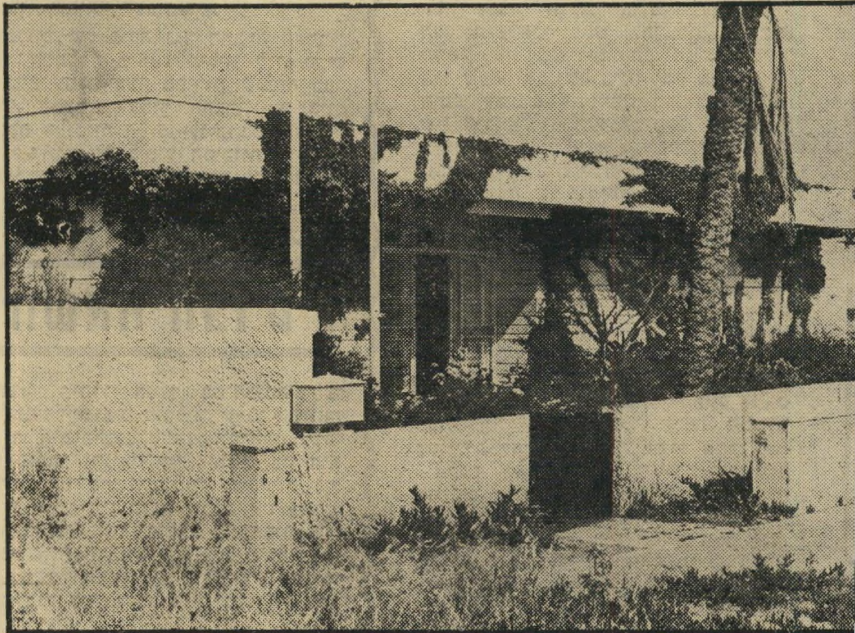
מעולם לא השוויץ ביפהפיות הצעירות שתמיד

יש לי כשורות רעות בשבילך. דווקא שם למעלה אלהים. ואפילו נוצרי. נתן לו כרושצ'וב ערימת שטרות, העיקר שלא יגלה האמת“.

מוהיקני

אחרון

אשר כיובו היהודי את הכסף, קפץ לביקור לניכסון, גילה לו שאלהים הוא, ונא ליצול, כושי. פוקה צחק עד דמעות. ה גם אני, כמו אותו יהודי. למעלה כבר נז, ומה שנשאר לי לעשות, זה לנצל את זה“.

ווילה בקיסריה

בנוסף לדירת שתי-הקומות בתל-אביב, בנה לו פוקה גם וילה בקיסריה: עטופת ירק, בנוייה כך שמכל אחד מחדריה ו להשקיף אל חים, כללה הווילה המפוארת סלון בעלת ריצפת שיש שחור, באר גדול, ושלושה רישויה, כל אחד עם אמבטיה ושירותים נפרדים. בחצר ישנה בריכת-שחייה, ובסמוך בניין בו דירת המשרתים והסאונה. בחצר כמות גדולה של עתיקות יקרות-המציאות.

היו כרוכות אחריו. מעולם לא קנה אותן ביהר לזמים. מתנותיו היו תמיד צנועות יחסית. יחסית לאפשרויותיו, ויחסית למה שיפהפיות אלה יכלו לקבל — וקיבלו — ממחזורים אחרים.

משרתים

אישיים

ה סברו של פוקה: „לא חשוב מה נותנים ה — חשוב איך נותנים.“ והוא מוסיף, בצני-

מקום במעדנים שהביאו ידידיו הרבים בהחלטיות: „עכשיו, כשהייתי כבר למעלה, לא מתכוון לרדת יותר מהמטוס — עד א אקבל הזמנה לעלות אליו.“ יותר מכך, יב פוקה, בעצת עורכי-דינו, לדבר על נושא אבדותו — או אפילו לאשר אותו.

מה שחרה לו, בכל הפרשה, זו הפריצה הגי לחייו האינטימיים. „אני מבין שכל הארץ רגשת מזה שמצאו אצלי במיטה בחורה בת , הוא אומר. „למרות שאני בעצמי לא מת- מ מזה. אני מכיר אפילו בחורה בת 17